

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5. —
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Străinat.:
Pe an cor. 12. —
— Un nr. 8 titl. —

OLTEANUL

INSERTIUNI

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscrise nu
se înpolază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 46. (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 46. (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

PRIMĂVARA.

Vine, vine primăvara
Câmpul să 'mbrace cu flori
Și s'aud cântece sara
În crâng de priveghitori.
(Urmare),

II.

E dar, afară de ori-ce îndoială, că totul atârână dela noi, dela vrednicia, dela hărnicia și cuminența noastră!

Fie-care este făuritorul soartei sale!

Cum îți așterni, așa dormi. Cum ți ai pregătit — zice înțelepciunea poporului — așa mănânci!

Și în sfârșit, cum ai grijit, așa și ai! Apoi iarăși: „N'ai grijit dela gura sacului, — acum, când ai ajuns la fondul lui — e prea târziu!”

Hărnicia de Sămbătă seara, — zice iară altul — puțin ajută, dacă preste săptămâna întregă ai furat numai vremea cea scumpă a lui Dumnezeu, umblând nimica, sau având numai grija altora și purtând de-aici pân' dincolo „minciunile satului!”

Cu „lenea” și cu „poșta minciunilor” nu să pun porumbi și pui fripți, pe masă! Cine voiește să aibă ceva, acela trebuie să lucre, să lucre din greu, dela os — cum să zice — nu să numere numai oamenii pe câmp, sau să se uite numai la soare, că oare scoboară-să odată după deal, ca să scape de munca zilei, făcută însă numai a lene și cu mare greutate și silă?!

Așa dragii mei și iubiți frați, nu să câștigă paraua, nici nu ne agonisim cele de lipsă pentru viață! Căci fără muncă și fără trudă grea de zi și noapte — nu ne putem agonisi „pânea cea de toate zilele”, — d'apoi să mai punem ceva și de o parte pentru zilele neputințelor, când poate am voi să mai lucrăm, dar atunci nu mai putem, că fără a „prinde” noi de veste „a trecut de-ameazi, ori cum să mai zice: „a trecut baba cu colacii” și ne apropiem cătră seara vieții, de slăbiciunile și neputințele bătrânețelor!!

Acum picioarele ni-au slăbit și ologit, mâinile ni-au amorțit și ne tre-

mură, spinarea și trupul întreg ni-au înțepenit, pare-că suntem de lemn, nu mai suntem cei spruteni, iuți și vioi de odinioară, ne-am îngreunat cu totul, acum simțim mai tare povoaara anilor în spate, cari încă s'au gârbovit și plecat la pământ, din care suntem zidiți. Căci scris este: „Pământ ești și în pământ te vei întoarce, de unde ai fost luat”...

În natură sunt multe primăveri, cari se repețesc an de an, dar în vârsta noastră, durere e numai una și și aceea scurtă, care — fără a prinde de veste — trece iute, ca o umbră, ca un vis! — Ne pomenim numai, că a fost — ști, ca o poveste, — dar a trecut, acum nu mai este, — s'a dus de mult, fără de a ne putea da seama de ea și fără de a fi putut băta „folosi” — cătuși de puțin!...

Ne bucurăm de primăvara vieții, ca și de soarele primăverei, dar să trec iute, cum se scurge apa unui povoiu de ploaie pe nebagate de seamă (pe neobservate), deși oh Doamne! bine ne aflăm în primăvara vieții și în dulcele soare al primăverei, pe cari le-am așteptat cu dor și le-am întâmpinat cu drag, după cum zice și cântecul:

Binea-i venit mândru soare,
Bine-ai venit calde sări...!
Ah! natura multe are
Multe, multe primăveri!...

Da, multe primăveri are natura, și cu toate aceste, cine nu dorește ori și ce primăvară, cu cel mai mare dor și drag?!

Da, o dorește orice, ce este viată pe pământ, că după rău vine bine, după frigul cel cumplit vine căldura cea plăcută și toate lucrurile din natură (lume) iau o altă față; timpul posomorât să schimbă cu zilele cele senine, frumoase și calde, ear sările cele triste cu ziorile cele frumoase și vesele, întristarea de până ieri, să schimbă cu bucuria de azi:

Valuri valuri de căldură
Și lumină curg din cer...

Câmpiile cari păreau ruginite și moarte, tufe, arbori și pomii, cari păreau uscați și fără viață: îmbrace vest-

mânt verde de bucurie; florile și pomii înfloresc, pasările cirpesc, cântă și zboară voioase în văzduh, laudând pe cel Atoiputernic, Stăpânitorul a toată lumea, pentru darurile sale nemăsurate și pentru bunătatea sa cea nemărginită!

Nu numai vietățile cele mici și mari, dar și omul, cununa tuturor fapturilor, cel pus de însuși Dumnezeu „domn” preste toate cele din lume, încă simte cea mai mare plăcere și bucurie, că se vede iarăși scăpat din cătușia iernei celei grele și chinuitoare. — Acum vezi ieșind din sate la câmp, zeci și sute de muncitori tineri și bătrâni, sglobii și liniștiți, cu fețele vesele și cu surisul pe buze, care de care mai sprinten și cu zor la lucru:

* Ear câmpiile sunt pline
* De pluguri, de muncitori!...

Când îi vezi roind într-una și mișcând în toate părțile, inima ți se sbate în piept și saltă de bucurie, iar sfulețul să înalță cu innuri de laudă la „Datătorul de viață”, la Părintele cel prea bun din ceriu, care ni-a făcut părtași din nou de bucuriile altei primăverei.

Încă cu mult înainte de ivirea soarelui aduceau pasările, în fruntea cărora sta chichivara, innuri de laudă prin verșurile lor plăcute Tatălui celui de sus. Ele încă parecă se întreceau a preamări pe preabunul Părinte! Fericit e muncitorul, care le-aude și le-ascultă!...

Dar bucuria și fericirea aceasta este partea numai celor sărguincioși, cari au părăsit pațul cu mult mai înainte de răsăritul soarelui!!

Cei leneși și somnuroși n'au parte de aceasta nespūsă bucurie și fericire!!

Dar aerul cel curat, sănătos și plin de miasme plăcute bine mirositoare, carele este balsamul cel mai bun pentru viață, gustat în zorile zilei, în cântecul pasărilor mai înainte de a se arăta globul cel de aur, cu ce se poate asemăna din lume?!

Toate leacurile din toate apotecele (farmaciile, spițeriile) din lumea întregă nu se pot asemăna cu acel balsam de viață!!

Și cel gustă, cine-i are partea din belșug? Muncitorul cel harnic, plugarul cel sprinten «Craiu câmpilor», — care a grăbit de-odată cu zorile zilei la lucrul său. El, el cel ales se bucură de cel mai mare dar alui Dumnezeu, de care mulți alți muritori închiși în fabrici, scoborâți în ocne (mine, băi) în adâncul pământului, ori puși în felurite ateliere (lucrătoare) sau chiar în cancelarii — nu se pot bucura nici nu'l pot gusta!

Și cu ochii sufletului pare-că văd pe cel Atotputernic uitându-se cu drag și bucurie din înălțimile ceriului la făptura sa, zidită după «chipul și asemănarea sa», la plugarul harnic și muncitor, cum își lucră cu cea mai mare sârguință, dragoste și nădejde, ogorul său, țarina sa!! Și dimpotrivă cum își întoarce cu mânie fața sa Dzeească de către cei leneși desfrânați și risipitori apoi de către cei lacomi, nelegiuți și răpitori!!

Și având plugarul străduitor și de omenie și credință în bunătatea lui Dzeu, îi trimite la bună vreme și ploaia mănoasă și după aceea iarăși caldele raze ale soarelui, cari fac apoi să'i sporească și rodească cu îmbelșugare sămănăturile și toate ale sale!

Și cine este atunci cel mai fericit în lumea aceasta?! Plugarul cel harnic, cu rândueala și cu credința în Dzeu!...

Numai leneșii, pismătoreșii, cei răi și împietriți la inimă și necredincioșii blastămă și 'n jură totul, înaintea lor nimic nu e sfânt, pentru-că după lenea lor, după răutatea lor, nu se pot bucura și ei de roadele și bunătățile celui harnic și cu credința în Dzeu!? Dar aceasta la nimic nu le folosește! Pună-se și ei pe lucru cu sârguință, scoale-se de dimineața în cântecul pasărilor, nu dușmănească pe nimeni, nu poarte grija altora, nu gândească să trăească cu minciuna din furatură și jaf fără lucru, vază-și de lucrul și năcazul lor, apoi agoniseala să și-o cruțe cu cea mai mare grijă, pună-și nedejdea și credința în Dzeu și în ajutorul său, și atunci ca prin minune și lor le va merge bine! Cei ajunși în năcazuri și nenorociri prin lene, necruțare, îmbuibare, desfrânare, necredință în Dumnezeu, cerce calea aceasta, și vor vedea — spre bucuria și mângăerea lor, că și dâșilor li-se va întoarce roata norocului înspre bine și folos!

Muncește din greu, «că întru sudoarea feții tale ai să'ți agonisești pâinea cea de toate zilele», nu căscând gura și involbând ochii la cei-ce lucră, apoi grijește ce-ai agonisit, încrede-te în Dumnezeu și nu te teme de nici un rău! De cumva însă Dzeu te cearcă și pe tine, tot Dzeu te va și mângăia iarăși! Adu-ți aminte de dreptul Iov! Și atunci, dacă toată lumea țiar fi contra, nimica rău nu-ți poate face. Când e Dumnezeu cu noi, cine poate fi contra noastră??!

(Va urma.)

Fericirea femeii.

Este foarte greu, de a statori afunzimea inimii femeiești, căci inima femeiască, se asemăna cu o fântână adâncă întunecoasă, când ne uităm cu ochii în jos, nu știm, ce e acolo în afunzime sau când scoatem găleata în loc de apă, putem scoate alt ceva. Câte odată, când ne uităm în inima femeii, ne inspăimântăm de întunecimea ei, iar de altă dată, stăm uimiți și inveseșiți de frumseța și lumina ce poate revărsa inima ei.

Ezistă femei fericite și nefericite. Dar ce este fericirea?

Fericirea extremă e un fulger repentin. — Îl simți și dispăre — și zici: la revedere. Dacă s'ar posede constant, n'ar mai fi fericire supremă. Un exemplu: «În o seară de vară, stam cu fereastra deschisă la masa de scris și aveam lampa arzândă înaintea mea. Capăt oaspeți și anume mai mulți fluturi de noapte, sburau împrejurul lampii, voiau să ajungă la soare și fiind că era acoperit cu țilindru, se loveau cu capetele în sticlă. Involuntar ridic țilindru și fluturii zboară încuragiați, că sunt aproape de ținta dorită, dar unul apropiindu-se, ș'a ars o parte din aripă, înfricoșat, dar tot vesel că se apropie de țintă, se ridică din uou și zboară direct la lumina arzândă și cade mort pe masă. Ceilalți fluturi nu pricepeau soarta ce a avut tovarășul și voiau și ei să meargă la lumină, dar am acoperit-o».

Acestea sunt numai nește animale mici, dar' asamenă cu omul, care vânează fericirea, care voește să ajungă la soare, fără de a cugeta, că oare putea suporta lumina soarelui?

Nouă sermanilor muritori, nu ne este permis de a gusta bucuria curată a vieții. Trebuie să ne mulțumim și

cu razele calde ale soarelui, cari ne încălzesc când și când și, cine e cu aceea mai mult mulțumit, acela este și mai aproape de fericire.

Fiecare om are altă dorință, în ce mod se guste raza încălzitoare a fericirii, unul din înălțimea munților, altul din locul umbrat, unul la brațul soții sale, altul în societatea amicilor veseli, al treilea postat pe un sac mare cu bani, al patrulea călărind pe calul de paradă al gloriei.

Fiecare voește a înainta, vrea să fie primul, să cucerească locul prim. Calea aceasta e lupta pentru esistență. Dar' câți s'a nimicit în atari lupte?

Pozițiunea cea mai nefavorabilă o are femeia, care lipsită de brațul puternic al bărbatului, nisuește înainte. Toți căutăm fericirea ca pe un tezaur necunoscut, ca un dar al întâmplării, ca pe o noțiune indefinită și când o vânam, sau încercăm a o vâna, nu e merit, nu e resplată, pentru o faptă bună sau rea, — ci numai un dar nemeritat al naturii, care este fugitiv ca visul, de dimineața zilei de vară. Și fiind că nu avem dreptul asupra acestei fericiri, pentru-că n'am câștigat-o noi cu facultățile noastre, pentru aceea nici că o putem ține și conserva, ci trebuie să vedem cum dispăre, ca beșica apei de săpun. Deci, vânarea după fericire, nu numai că nimicește puterile oamenilor, dar' le dismembrează și cugetile și simțurile, 'i aruncă din un abis în altul, căci atari încercări jertfesc celelalte interese ale vieții pe când fericirea adeverată este numai atunci, când ne-am edificat o noi însine în inima proprie, fără nici o vânătoare. Altă fericire nu există pe lume. Ea constă într'aceea, ce avem, însoțită de o activitate, o silință sănătoasă. Mulțumirea proprie face fericit. Dar' cum se ajungem noi la aceea fericire? Cari sunt cărările ce au femeile și fiicele noastre de a urma ca să fie fericite? Răspunsul scurt este: iubirea, datorința, lucru și credința.

Dupăce am statorit că ce este fericirea, să mergem pe cărările ce duc acolo, și prima este iubirea.

«Iubirea, numai iubirea e vieată! Poți se jertfești inima ta iubirii? Atunci destul ți-a dat Dumnezeu, fericire ție, toată lumea e a ta».

Iubirea, adică estrema și mai puternica a tuturor virtuților se află în fiecare inimă omenească. Și în cea mai rece, cea mai împietrită inimă este

NOVÁK JÁNOS
MAGAZIN DE MODĂ
pentru Dame și Domni.

Au sosit pentru sezonul de primăvară toate novitățile.

Cu deosebire: Stofe de haine pentru Dame, PĂLĂRII elegante garnisite pentru Dame și PARISOALE.
în mare asortiment.

plantat bonul de sămânță al iubirei și acela, ce a împiedecat, ca sămânța plantată să încolțască și să facă fructe, acela tot acel rău au comis, ca și când ar fi ucis un om. A omori corpul nu e pentru cel suferind atât de rău, ca atunci, când i se omoară sufletul.

Esistă iubire fiească, iubire de mamă, iubire da soț și iubirea generală omenească.

Deși suntem convinși cu toți, că ar fi mai bine când am da loc bunătați și justiții. Iubirea și bunătața, ne-ar face mai buni și s'ar înfrâna prin acea patimile cele slabe — dar totuși mergem calea obișnuită și cugetăm numai la iubire.

Ce ne pasă nouă, dacă și alți oameni iubesc și doare a fi iubiți? Și acest egoism nu poate aduce nici nouă, nici următorilor noștri fericire, mai puțin poate nobilita femeia.

Iubirea se furișește neobservată și puterea ei gingașă, împlinește mai mari lucruri, ca ce ar putea împlini vr'odată forța. Nu ați văzut în vr'o dimineață de toamnă, în pădure un burete, o plantă, ce aparea un obiect moale și care prin creșterea perpetuă i-a succes a-și deschide calea spre ceriu prin pământul cel tare și înbrumut. Acesta este simbolul despre puterea bunătații și iubirii.

Istoria ne amintește mai multe exemple despre iubirea omenească și în deosebi femeile au fost acelea, cari au împlinit misiunea măreață. Puterea de a infiltra ființei omenești iubirea

generală omenească, ceiace nu numai pentru stat și familie, dar și pentru fiecare particular ar fi de mare folos, zace în mâna educatoarei și în deosebi a mamei.

Fiecare foiță, fiecare fir de iarbă, predică iubirea, și vai de mama care nu pricepe, a cultiva bonul de sămânță al iubirei în inima copilului pentru care să aducă fructe însutite.

Isvoarele fericirii jac în noi înșine și educațiune în a cărei mână a pus Dzeu misiunea înaltă, de a conduce acelea isvoară, ca să nu se îngloade în nemărginita mare a păcatului, ci se isvorască liber și voios — va avea odată să-și dea socoteala înaintea tronului lui Dzeu, că cum a îngrijit și cum a vigiat acelea tesaure, pe cari i s'a încredințat.

Cele mai multe mame sunt de principiu: «Copilul meu e proprietatea mea, numai mie am a-mi da socoteala cum îl cresc» și aceste mame nu au tocmai nedrept, numai uită, că copiii sunt numai pemnuri, pre cari Dzeu le-a pus la inimă, ca mâna lor blândă și inima iubitoare să-și susțină pemnurile, să le amelioreze și nobilitate, până ce le va revindeca Dzeu pentru sine. Numai mama e în stare și pricepe a planta în inima copilului ei cel mai frumos, dar al vieții, iubirea. Dar, ear cele mai multe mame singure nu cunosc iubirea, sau au uitat ce e iubirea, ele cred, că iubirea va lua odată posesiune și de inima copilului ei și îl va ferici, dar uită, că iubirea este necunoscută și streină copilului.

Câte dureri amari s'ar fi putut ocoli, dacă femeile și fiicele, ar fi priceput a trăi în iubire, dacă ar fi învățat de asemenea cu inima că oare faptice este și adevărat iubirea, ce le leagă de bărbatul, pe cari l'au ales de consoț?

Cât de des și durere, tare des, crede o fată tină, că iubește cu focul cel mare al inimei — pentru că după aceea să se convingă, că de a iubit, dar n'a iubit interiorul bărbatului, ci numai pozițiunea, exteriorul, amabilitatea, averea sau alte lucruri. Și dacă a trecut momentul plăcerii și nu a remas altă reminință, decât fericirea iubirei, atunci se simte ca o înputare în inima femeii tinere, că inima nu mai are drept la iubire și simte că va trebui în veci să rezigneze, fiindcă în frageța-i etate nu au condus-o mâna bună și blândă a mamei pe calea iubirii.

Continuare în urul proxim)

Dați-vă copiii la meserii!

(Urmare).

III

Ne-a ajuns flacăra la degete și ne arde; ba ne-a dat apa la gură și ne înecă — și tot nu venim la minte. Zicătoarea: „dăm Doamne mîntea din urmă a românului“, o știu și streinii și ei se feresc de a umbla, cum umblă ai noștri. Ei au înțeles folosul meseriilor din vreme, și azi duc boarește. Nu vedeți orașe întregi întemciate de sași, dibaci în ale meseriilor.

Cât stau ei de bine, atât la orașe cât și la sate.

Numiți-mi un sat ori un oraș împopulat cu români meșteri, cu cari să ne fie alfa!

FOITA.

Cuvântul de vrajă*)

„O vorbă ca o sută.“
Gura poporului.“

(Urmare și fine).

II.

S'a făcut odată, că un pârbat îngăduitor peste măsură, într'o zi, când nevasta lui, una rea de gură de-i merse vestea, era iarăși foc și pară, a răspuns așa într'odată:

— «Ori cum, tot am eu nevastă de treabă».

Da muierea de colo:

— Ai tu pe dracu!

Fără indoială, muierea asta și-a potrivit bine osânda. Și sunt multe mueri ca dânsa, cari au apucat pe calea dracului, ținând să răspundă totdeauna la vorba bărbaților și să aibă totdeauna ele, cuvântul pe urmă, războindu-se necontentit. *O femeie care nu știe să tacă, își nenorocește bărbatul și se nenorocește și pe sine.* Pentru că, o limbă de muiere, lungă de trei degete, răstoarnă un bărbat de zece urme — spune o vorbă străină. Iar sfânta scriptură zice: „Mai voesc a locui cu lei și cu bälaur, decât a locui cu muierea rea“). Femeia trebuie

să tacă, dacă bărbatul ține tare la ceva, chiar și dacă dânsul greșește și de vorba bună nu vrea să se înțeleagă. Da, se cade să tacă, dacă bărbatul e mândros și întărit și buna nu folosește.

Trebuie să tacă femeia, dacă bărbatul vine ospătat acasă ori beat și nu știe nici ce spune și nici ce face. Abunăseamă aceasta e o mare jertfă din partea femeii, dar dacă se face cu gândul la Dzeu răsplata nu va întârzia. Nu se poate, însă altfel pune capăt la neînțelegeri, la ceartă și la frământări fără rost. Mai târziu apoi, când bărbatul își vine în ori și e liniștit, femeia poate să înceapă vorba, însă numai singuri fiind între patru ochi, dar și atunci cu dragoste și blândetă. Poate să înceapă cam așa:

— «Uite, bărbate dragă, nu-i bine ce faci. Dacă tu umbli așa de des la crâșmă și de multeori, începi așa de dimineață cu închinările, ai să-ți strici pofta de mâncare după prea multă beaură și îți strici și sănătatea. Lucrurile tale nu merg bine, când tu nu ești acasă. Noi dăm înapoi și mânepoimâne vom ajunge pe drumuri. Gândește-te la vorba aceea, care spune, că *drumul la sărăcie și drumul la temniță începe în crâșmă.* Rămâi acasă și bea aici, dacă chiar îți vine pofta, lucră și fi cruțator și atunci nu vom mai fi de rușinea lumii, te va cinsti și pe tine satul și vom apuca și noi la noroc».

Dacă femeia cuprinde în chipul acesta pe bărbatul său, atunci poate avea nădejde tare, că îl va aduce la calea cea bună. Iar dacă vorba rugătoare a femeii nu mai poate folosi, ci bărbatul s'a cufundat așa de tare, încât la rugările și lacrimile ei răspunde cu sudălmă și cu ocări, ori poate, chiar cu bătaie, atunci să tacă și să-și poarte cu răbdare crucea, până când Domnul se va îndura de dânsa. «Cu tăcere și rugăciune, multe muieri au abătut, de pe calea stricăciunii celei de pe urmă, pe bărbații lor.

Se pornise o iarnă grea. Într'un sătusor de pe apa Rinului, din țara Neamțului, trăia un muncitor sărac. Omul acesta își lua în toată dimineața, ploșca cu rachiu și traista cu merinde pe umăr și pleca să taie ghiață pe râu. Tot ce câștiga însă peste zi prăpădea seara pe beaură și în cărți. Iar nevasta lui și cei patru copii, pe cari îi aveau, suspinau acasă și se tânguiau, flămâzind adeseori. Nu au pierdut însă nădejdea în Dumnezeu. Nu, ci în toată seara se rugau cu lacrimi fierbinți pentru părințele lor la icoana Mântuitorului; femeia tăcea și răbda cu liniște bună de miel, toate sudălmile și ocările bărbatului său; ba se silea sărăca, să-i facă toate voia. Și iată, în celea din urmă, Dumnezeu a înmuiat inima lui. Într'o seară vine acasă așa de schimbat, de sgduuit șufletește, de abea mai putea vorbi. S'a apropiat de nevastă-sa, a apu-

*) Sirah. XXV, 18.

Ei! nu mai merge treaba asta mult! cred că și-or fi venit în fire și ai noștri. Să pun pe lucru oamenii noștri. Fiecare își va da copiii la meserii, câștigând astfel fiecăruia o bună moșie drept zestre, pentru care acel copil va fi mulțumitor părinților în toată viața lui. Cine are mai mulți copii, va învăța pe fie care o meserie, lăsând la economie numai unul, mult doi și, și cei ce rămân la economie, n'ar strica a pricepe vre-o meserie, câștigând cu ea bani buni în timpul de iarnă, când cei fără meșteșug le nevesc prin crășme și alte locuri necuviincioase cheltuind mereu.

Veți zice: da, e bun sfatul, dați-vă copii la meserii, dar la ce meserii anume să-i dăm, căci de s'or face toți mășari, ori cojocari, apoi mor de foame. — Știam eu că la noi numai aceste două meserii mai ales sunt îmbrățișate și nici aceste cum se cere, fără așa un meșter strică, drege de frică. Înainte de a da copilul la o meserie, trebuie mai întâi să știe bine carte, căci azi învățătura e mama tuturor, fără învățatură, nimeni nu poate face un lucru de dai Doamne. Numai un băiat trecut prin școli poate da la timp un meseriaș harnic. După ce am pregătit pe copil astfel, apoi ne punem înțelegere cu un măiestru de frunte nu cu cărpaci. Să nu fim ieftini la făină și scumpi la tărăță. Adecă să nu ne uităm că plătim la un măiestru bun, ceva mai mult pentru că ne învață copilul, căci suntem siguri că în schimb va deveni măiestru de frunte, care va căpăta preț bun pentru lucrul său; pe când devenind numai un cărpaci, nu măiestru de frunte, și voind ei a pretinde preț bun pe lucrul lui rău făcut, îl vor părăsi toți și numai înzadar îi va fi truda și osteneala cu învățatul măestrii.

Când vă îndemnăm a vă da copii la meserii, voim să facem din ei: cismari, argășitori, tâlpari, cojocari, croitori, mășari, bărdași, fauri, lăcătuși, funari, fianelari, covrigari, măcelari, morari, barbieri, olari, oțălari, orologieri, ciubăreri, ploșcari, pânzari,

cat-o de mână tremurând și a îngânat cu truda:

— Iartă-mă, un strop de rachiu n'am să mai beau de azi înainte.

Și, să nu vă mirați, s'a ținut de cuvânt și s'a făcut, de atunci, un bărbat credincios și un părinte vrednic. Dar cum s'a petrecut minunea asta? Un tovarăș de lucru își ucise, cu un ceas mai înaint, în beție, nevasta.

1. *Chiar și dacă se întâmplă ca femeia să sufere, nu se cade să se plângă streinilor și nu se cade să vestească greșelile bărbatului său;* pentru că se poate întâmpla să audă și atunci dragostea și credința lui se perde pentru totdeauna. Dacă însă femeia își îngroapă în inimă durerea și nu se desvâlue sufletește, decât doară rugându-se Preacuratei, care a răbdat sfâșierea săgeților durerii, ci trece cu vederea tot ce se petrece în casă, — în cele din urmă se va înmuia și inima bărbatului, ca gheața de pe crestele munților la căldura soarelui de vară, va simți virtutea statornică a nevastei sale și rând pe rând va apuca calea cea bună.

Am cunoscut un bărbat, care da o pildă bună, potrivită. Era un om aspru, crud, care în mânie își bătea nevasta. Biata femeie răbda toate cu liniște și când s'a întâmplat odată de a întrebă-o cineva, că de ce-i vânăta la un ochiu, dânsa a răspuns:

pălării, postovari, rotari, perieri, peptenari, tipografi, compactori, zidari, săpunari, turtari, argintari, mașiniști, hotelieri, berari, butnari, grădinari, sculptori, pictori, fotografi, cofetari, șelari, tapisieri, neguțatori, zugrăvitori, fabricanți, urloeri, sticlari, căldărari, cuțitari, sătari, mănșeri, cărnățari, pardositari, blecheri și alt fel de măestrii, căci Doamne câte felii de meserii mai sunt.

La meserii să-și deie copii nu numai săracii, dar și bogății, căci nu e lucru rușinos a învăța vre-o meserie, ori ce fel ar fi ea, ci e mai rușinos și păgubitor a șede în lene, cum fac azi oamenii noștri, trândăvind câte 3—4 bărbați într'o familie, fără a lucra nimic.

Și în povești să spună cum și feciorii împăraților erau datori a învăța câte o meserie, spre a putea urma în scaunul tatălui lor.

De ce oare nu am fi noi datori a îmbrățișa meseriile, cari n'avem bogății împărătești, ci suntem săraci, lipsiți și îngreunați cu câte toate. Am zis până acum, dați-vă copii la meserii, dar de a-și ști că mai stați nepăsători, ași ruga pe cel de sus să-mi dea putere a striga să tresare tot românul neînțelegător: „Dați-vă copii la meserii!!!”

NOUȚĂȚI.

Invitare la abonament:

pe anul acesta va fi . . . 4 cor. — f.
pe un jumătate an . . . 2 c. 50 filii.

Pentru România și străinătate:

pe acest an va fi 10 cor.

— Un număr 8 filieri. —

Cei ce colectează 10 prenumerații, al 11-lea îl primește gratuit.

Rugăm pe toți sprijinitorii foaii „Olteanul”-ui a-ne trimite abonamentul fără întârziere, observând, că toți acei P. T. Domni cari nu returnează cei trei numerii espedați, se consideră de abonenți.

„N'am băgat de seamă și m'am lovit într'o creangă. Asta a știut-o mai târziu bărbatul și de atunci s'a schimbat cu totul — s'a făcut cel mai bun bărbat. De aceea dară, femeilor, puneți pază gurilor voastre! Răbdați și vă rugați, nu desvâluiți nimănuia inimile voastre, decât Maicii Preacurate, Cunoșcătoarea durerilor, — și veți afla mângăiere și adeseori îndreptarea bărbaților voștri.

Un învățat a zis despre pace, *că este facție Dzeiască care luminează altarul căsniciei.*

— Bagă de seamă — zice dânsul — că facția aceasta să nu se stângă, pentru că atunci va năvăli în casă întunerecul și răceala, chiar și dacă păreții ei ar fi aurii de sus până jos și ar fi împodobiți cu oglinzi de un stat de om de înalte, ori cu covoară de mătasă și de catifea. Că, dacă apucă de să stânga lumina sfântă a păcii, atunci toate aceste bogății își vor fi nefolositoare; casa cea mai largă va fi strâmtă; va trebui să ieși afară, dar vei căuta și aici înzadar ce-ace ai pierdut acolo.

2. *Cercați femeilor, să fiți totdeauna pe cât se poate, veseli, plăcute.* Mai bine să răsune cântece în casele voastre, decât sfada și vrajba. O femeie veselă e ca privighetoarea, cîrpește, cântă — și asta înviează și pe bărbat, îl însemnează. Și petrece cu drag acasă, alături de nevasta zimbătoare,

— **Majestatea Sa Regele** nostru a venit în 4 l. c. pe timp de o săptămână în Budapesta, unde să asculte părările bărbaților de stat, în afacerea compunerii cabinetului nou. Vor fi ascultați resp. primiți în audiență Wekerle dimisionatul Ministrupreșed., Iusth Gyula și contele Desseffy Aurel, președinții dietei și a casei magnaților, apoi se vor asculta: Bánffy, Széll, Khuen și Tisza.

— **Adunarea generală ordinară** de primăvară a congregațiunii comitatului nostru să va ține în 23 Mai a. c. având de a pertracta toate obiectele, cari au intrat de la ultima adunare generală. La timpul sen vom publica decisiunile mai importante.

— **D-I vice-comite** s'a reîntors dela asentările ce sau terminat în cercul Brannui, rezultatul nu să poate numi mulțumitor, din cauză că ficiori cei mai buni nu s'a prezentat, fiind absenți o parte în America, altă în România, iar cei ce s'a prezentat, partea cea mai mare a fost neapți.

— **Negrijire.** În 4 l. c. au căzut un copil de 3 ani al candidatului de avocat dl Pagabă, din ferastra, din etagiul prim al casei d-lui Făgărășianu, drept pe asfalt. E sub cură medicală.

— **George Tulbure** simpaticul și harnicul paroh din Viștea inferioară, după cum aflăm, a fost ales de asesor la consistorul gr. or. din Arad. I gratulăm din inimă și îi dorim mare succes în postul onorific.

— **Omor.** Moise Timoita și Ioan Hetrea din Calbor, întorcându-se dela târgul din Sâmbăta inferioară, fiind beuți în Cincul mic a început la ceartă, care s'a sfârșit cu junghiatul lui M. Timoita în gramazi, prin tovarășul său Hetrea, un om rabiât, în urmă căreia cel din tâi" a rămas mort. Pe mortul îl deplânge văduva și 3 copii mititei, asemenea și pe ucigașul, care va avea de ași da de socoteală, și a se refuși cu judecătoria pământești, osânda dela D-zeu o va primi mai târziu. Beutura e inamicul cel mai mare al omenimei, feritivă de ea, că duce în temniță.

de copiii voioși. Și gândurile grele nu'l mai chinuesc. Într'adevăr lucru de căpetenie pentru un bărbat e, să aibă o casă pretinoasă, o vatră caldă, atrăgătoare și atunci nu se va mai gândi, abună seamă, să-și caute aiurea mulțămirea și petrecerile.

Dacă însă, dimpotrivă, femeia cătu-i lumea geme și se valetă, de crezi că-i tot plouă și-i ninge, fără îndoială atunci va face pe bărbat să-o urească, pentru totdeauna. Nici mâncarea nu-i va ține și abea va apuca să pună limba jos și, luându-și pălăria, să meargă acolo, unde îl așteaptă tovarășii veseli. Va îndrăgi crișma, care poate să-i dea un scaun de odihnă bună și un pahar de beutură. Ba se poate întâmpla, ca bărbatul acesta să nu se mai abată pe acasă nici la mâncare, că va cere prânzul și cina dela crișmărită. În chipul acesta viața casnică se desface, se prăpădește — din vina unei femei închisă sândăcoasă.

Un bogătaș din America s'a fost dat să petreacă serile alături de prietenii săi, afară de casă. În urma unei predici, ascultate cu evlavie, și-a pus în gând să stea acasă, petrecându-și cu nevasta și copiii. Când colo, să vezi minune. Nevasta lui, în loc să se bucure pentru gândul lui bun, se pune și'l întrebă, în batjocură: „Date-au lăsat prietenii, ori ce te-a apucat?” La asta dânsul n'a răspuns nimica, ci a ieșit pe ușă afară, jurându-se în gând, să nu mai

— **Invitare.** Școala civilă de fetițe din loc, va aranja la 8 Mai a. c. în folosul fondului de Pian o producțiune, urmată cu dans, în sala hotelului „Paris” (Sorea). Inceputul la 7 oare seara. În ziua următoare producțiunea se va continua la 5 oare, prelângă prețurile de jumătate. Prețul de intrare: șirul I—VIII. 2 cor., parter 2 cor., dela șirul IX. 1 cor. 60 fill. Stal 1 cor. Băeții 50 fill. Program: 1) Concertul bucătăriei, acompaniat de pian. 2) Visul florilor, joc alegoric cu cântări și dans în 3 acte. După producțiune urmează dans pentru copii până la 12 oare, mai departe pentru adulți.

— **Redacțional.** Cu deosebită plăcere aducem la cunoștință cetitorilor foaiei noastre, că în Blaj apare odată pe lună „Revista politică și literară”. Director proprietar și editor este D-l Aurel Ciato și colaboratorii cei mai destinși și renumiți scriitori români. Această prețioasă Revistă politică lit. ar trebui se nu lipsească din nici o casă a inteligenței române. În cuprinsul ei bogat aduce articoli valoroși de mare importanță, după cum e: Soartea neamului. Comoara. Indreptățirea polit. noastre naționale. Răsboiu în pace. Viața socială. Primăvara. La mormântul dela Miraslău. De unde să începem. Ursitul. Scrisoarea ect., cari sunt predate și tractate cu multă pricepere, apoi multe alte lucruri importante, dar și esteriorul e atrăgător și un tipar escelent pe hârtie ministerială așa zicând, te invită al cetii cu deamăruntul. O recomandăm din toată inima.

— **Nou comandant** al marinei române a fost denumit de Regele Carol contra amiralul Sebastian Eustațiu.

— **Promoțiuni.** Din Cluj ni se comunică că, d-nii Augustin Bardossy, fiul d-lui Iuliu Bardossy insp. școl. i. p. din Sibiu și Simion Nemes din Cojocna, au fost promovați la gradul de doctori în științele juridice.

— **Reîntoarcerea trupelor din Bosnia.** Zilele aceste s'au reîntors o parte din trupele armatei noastre trimise în Bosnia.

petreacă nici o seară acasă, alături de dânsa.

3. *Purtați-vă toldeana cu dragoste și cu bagare de seamă față cu bărbatul voștri.* Femeia se cade să fie supusă bărbatului său, în ce chip biserica supusă este capului ei, lui Hristos Dumnezeu. Așa poruncește legea Domnului. Femeia trebuie să-și iubească bărbatul, să-l cinstească, să-i facă voile în bine, și să-i fie nevastă supusă și credincioasă. Să-l îngrijască, să-i arete prevenire și căldură și, prin acestea, să-i ușureze truda și gândurile, iar prin buna rânduială și cruțare să se silească a întări și a duce înainte binele casei, a familiei.

După cuvintele apostolului, podoaba unei femei să fie curățenia inimii și bunătatea sufletului, iar nu hăineturile, zorzoanele cosițelor, nu inelele strălucitoare și alte nimicuri muieresti. Numai o astfel de podoabă are preț înaintea lui Dumnezeu și numai curățenia inimii și bunătatea sufletului pot aduce noroc la casa omului. Femeia virtuoaasă, femeia care-i femeie de treabă are un singur gând: să îndulcească viața bărbatului său. Când vede, că vine bărbatul acasă de undeva, îi iasă în prag, îl cuprinde cu dragoste și îl întreabă cum a umblat, cum se simte, n'a pățit ceva, ce-a putut isprăvi? Bagă seamă la toate și totdeauna se bucură împreună cu bărbatul, sau suferă alături de dânsul, fie ori cât de mici

Regimentul 66 din Ungvar a sosit în 26 Aprilie, în aceeași zi au sosit și trupele plecate din Sibiu. Regimentul 63 din Bistrița a sosit în 29 acasă. În decursul acestei luni st. n. toți rezerviștii vor fi concediați.

Comanda militară a luat înțeleapta hotărâre, că și în anul acesta să fie concediat un număr de 47 mii soldați activi pe timpul secerișului.

— **Nou avocat român în Brașov.** D-nul avocat Dr. Ludovic Csato și-a deschis cancelaria advocațională în strada Sf. Ioan Nr. 7. în etagiu.

— **Scumpete în București.** trailul și chiriiile s'au scumpit grozav, azi se închiriază locuința ce costa în anii trecuți 300 lei acum e cu 1000 lei. În privința aceasta merge Bucureștii cu Budapesta și ține recordul tuturor capitalelor din lume.

— **Falsificare de bani.** Milan Kuceits a fost arestat pentru falsificare de bani, și s'a aflat monetăria unde întrebuntau și mașini electrice. Mai mulți țărani ar fi complici, din prejurul Óbeese.

— **Portugalia** a suferit de un cutremur de pământ unde s'a nimicit mai multe localități cu mai multe sute de oameni.

— **În Africa** au avut o expediție de soldați englezi și germani o luptă cu canibali, cari mănăncă nu numai pre inimicul căzut în luptă, dar frig și mănăncă și pe ai lor morți în moarte naturală. După o luptă în care a căzut mai mulți canibali, acestea a fost învinși și s'a refugiat în desimea pădurilor.

— **Din Turcia.** În Constantinopol a început executarea sentințelor tribunalului militar, contra celor ce a comis omorurile din zilele trecute, și celor ce au ucis pe ministru de justiție și pe 2 deputați, cu totul 13 inși prin ștrengulare. — Sultanul cel nou e cu trup e cu silet constituțional. — Ministerul turcesc își dă dimisiunea și se va compune noul cabinet din elementele esclaf constituționale. Sultanul detronat e păzit de 200 soldați ca să nu fugă, averea lui, Sultanul

bucuriile sau întristările acestea. Dacă simte, că pe bărbatul său îl bate vre-un gând greu, se face pe de două ori așa de drăgălașă, de plăcută și se silește cu vorbe calde, ieșite dela inimă, sa însenineze fruntea încreștă a soțului său și să-l domolească. Iar dacă se întâmplă să vie încercări grele, năcazuri mari peste familie, atunci o femeie bună se gândește mai întâi la soț și la copiii și pe urmă la sine. Și nu-și perde încrederea în Cel, care înalță și coboară, aduce rane și dă alinare.

Din vreme în vreme se gândește și la bucurii; când se dă prilej bun, încearcă să facă voie bună bărbatului său, să-i pricinuiască câteva elipe dulci.

Bun prilej pentru aceasta sunt sărbătorile noastre creștinești: Moș Crăciun, cu zilele lui albe, Paștile și Rusaliile, ori alte zile însemnate.

În zile de acestea, casa va îmbrăca haine de sărbătoare, păreții vor fi văruiți proaspăt, paturile îmbrăcate cu hainele celea mai alese, busuiocul dela grindă și gutuile dela icoane vor răspândi o mireasmă dulce — iar copiii, mic și mare, chiar și Cică, care stă un *cucu*, vor încunjura masa, învălmășându-se în hănițele lor nouă și vor întinde mâinile lor moi, rotunde, cătră tătucul din fruntea mesei, ca să-i alinte pe genunchi. Și soarele furisat prin colțul ferestri, va lumina fețele lor bucălae... Mân-

non au secvestrat-o și a dispus a se preda statului. — Se scrie că ar fi deținut și pe patriarhul din Constantinopol.

— **Sultanul detronat Abdul Hamid** împreună cu 11 soții și 2 fii ai săi a fost dus în Salonic. Condamnări la moarte s'a făcut asupra alor trei mii deținuți turci, cari a dat însă la macelul din Turcia. În decurs de 24 ore s'a judecat 200 oficeri, 200 soldați și 110 polițiști la moarte care a și fost executată. Toți locuitorii palatului al fostului Sultan sunt arestați.

— **Gazetele Americane** a făcut socoteala pe date statistice, că dintre locuitorii actuali din America, dintr'o sută, câte procente nu știu scrie și cetii: dintre bulgari 49, ruși 45 și români 41 precând dintre englezi abea unul nu știe carte, au făcut propunerea că de aci înainte celor ce nu știu carte, să nu le fie iertat a păși pe pământ American.

— **Criminaliștii** cei mai mulți dintre sexul femeiesc se află după procente: în Rusia 8, în Statele unite 10, în Spania 11, Austro Ungaria 14, în Germania 17, în Franca 20, în Anglia 26, în România numai 2 procente. După aceste toată statistica, putem afirma, că femeile române sunt cele mai cinstite, și acesta îi poate avea motivul și cauza într'aceia, că românele sunt mai religioase și alcoolul nu s'a răspândit în așa măsură ca la alte popoară.

— **În Asia** mică se petrece lucruri groasnice. Jafuri, omoruri, aprinderi sunt la ordinea zilei. Numărul celor uciși se urcă peste 3000.

Mușcat de viperă (șarpe înveninat) lângă Deva a fost un copil de 13 ani mușcat de viperă. Un pretin al familiei au subț din vână veninul, și să oferă că copilul va fi scăpat.

— **Spre orientarea celor interesați,** unele dispozițiuni, ce se referă la regulamentul diferitelor societăți și reuniuni.

Organisările, alegerile, tuturor comisiunilor și funcționarilor unei societăți, s'au

carea va aburi pe masă, împrăștiind miredenii, iar mama se va învărti fericită în jurul celei mai scumpe bogății de pe lume. Iată „cât de frumoasă poate să fie viața familiară! Va schimba cineva aceasta viață cu zgomotul din crășmă? Care bărbat nu se va simți bine în aceasta casă și nu va petrece mai bucuros aici, decât în fumăria băgădăului? Încunjurat de copiii tăi drăgălași și frumoși, alături de nevasta ta bună, dragostoaasă, în casă pretinoasă lângă vata caldă a casei tale — ce gând frumos, ce viață fericită. Îndestulare, voie bună și fericire! Iată icoana casei sfințe din Nazaret!

Toată aceasta fericire o poate da un singur cuvânt: *răbdarea*.

Toți căsătoriții pot să fie fericți, dacă: nu se întind mai departe decât le ajunge țolul:

dacă năcazurile casei lor nu le povestesc nimănui, nici chiar cunoscuților și prietenilor celor mai de aproape;

dacă ar încerca să se poarte unul față cu celalalt ca în ziua dintăiu a cununiei;

dacă fiecare ar împlini cu ceva mai mult decât se cade și ar pofti mai puțin;

dacă s'ar gândi și bărbatul și muieret, că de aceea s'au luat ca să împartă împreună și binele și răul;

dacă în loc de haine scumpe, în loc de mătăsuri și barșoane, ar purta mai bine

reuniune, să fac numai în adunările generale ordinare, convocate de președintele — conducătorul societății, asemenea și întregirile în posturile devenite vacante.

In adunările generale extra-ordinare, se pot pertracta numai atari cauze, cari sunt cuprinse în program.

In contra tuturor decisiunilor adunărilor generale-ordinare și extra-ordinare, nare loc nici un fel de contrazicere, remonstrare s'au protest, și fie care membru poate înainta operațiune numai decât verbal, s'au în scris, cu 8 zile înainte.

Dacă conturbarea ordinii în adunările generale vine din partea mai multora membrii și președintele nu e în stare a liniști, atunci are drept de a se suspenda ședința eventual a o și disolva. Referitor la desbatere e de însemnat, că desbaterea generală premerge desbaterei speciale, la cea dintâi fie care membru poate vorbi odată, ear la cea specială de 2 ori, cu excepțiunea președintelui și propunătorului care mai poate vorbi odată, resp. președintele poate ori și când să se folosească de cuvânt.

— **Convocare.** Despărțământul Fogaras (Făgăraș) al Reuniunii învățătorilor din Archidieceza gr. cat. de Gyulafehérvár-Fogaras (Alba-Iulia Făgăraș) conform §-lui 21 din statute își va ținea adunarea de primăvară Duminică la 9 Mai st. n. a. c. în comuna *Netot*, la care avem onoare a invita P. T. membrii precum și pe toți binevoitorii învățământului popular.

Program: 1. Participare la serviciul divin oficial în biserica gr. cat. la oarele 8. a. m. 2. Azistare la examenul ce se va ținea cu elevii școlii locale. 3. Deschiderea ședinței și cetirea apelului nominal. 4. Alegerea comisiunilor: a) pentru apretierea examenului și dizertațiilor, b) pentru încasarea taxelor și înscrierea de membrii noi. 5. Cetirea unei dizertații pedagogice cu titlul: „Mijlo-

aine făcute acasă, cari sunt și mai bune și mai trainice;

dacă în fața străinilor ar găsi mai puține vorbe de gurgulire unul tată de celalalt, dar în schimb acasă ar putea să trăească în adevărată dragoste și bună pace;

dacă bărbatul ar ști să se lipsească de prea mult tutun, iar femeia de prea multe nimicuri muieresti, până când nu le-o îngăduie aceasta punga;

dacă bărbatul ar uita crișma și în loc să petreacă aiurea, ar sta acasă serile, iar femeia și-ar vedea mai mult de casă și de copii, decât de cumetre;

dacă amândoi soții ar ști să-și afle acasă petrecerea și îndestulirea, nu în altă parte.

Încercați soților să urmați sfaturile acestea, ajutorându-vă zi de zi cu răbdarea, pentru că „cu răbdarea toate se pot ajunge“ — spune o prea cuvioasă Maică.

Dacă soții de căsătorie vor ști să rabde, pacea Domnului se va pogori peste casa lor.

ce practice în scopul propunerii cu succes a limbii maghiare în școlile elementare“, din partea membrului George Halmagyi. 6. Prelegere populară economică, ținută de membrul Ioan Cocișiu. 7. Cetirea procesului verbal luat în adunarea de toamnă. 8. Raportul comisiunilor exmise sub punct 4. 9. Eventuale propuneri. 10. Defigerea locului pentru adunarea de toamnă. 11. Alegerea a lor 2 membrii verificatori. 12. Inchiderea ședinței.

V a d, la 20 April st. n. 1909.

Octavian Popp
prezident.

Ioan Cocișiu
notar.

Afaceri de justiție.

La noi și azi încă e în valoare codul civil austriac, căci iuriștii noștrii cei mai mari n'au terminat pe deplin lucrările codului nou civil, care e a se substerne dieții pentru pertractare. Aceasta e o lucrare colosală și dacă va succeda a deslega toate cestiunile spre mulțumirea publică, colaboratorii acestui op își vor câștiga mari merite.

După numărul cauzelor procesuali ce se pertractează și se termină la judecătoria reg. ung. din Făgăraș și Șercaia, în proporție cu numărul locuitorilor a comitatului trebuie, vrând nevrând să constatăm, că țării Oltului mult îi place procesele. Nu credem, să existe în Ungaria un cerc judecătoresc mai procesual decât al nostru, dovadă este faptul, că acum 30 de ani era numai doi advocați, mai în urmă s'a înmulțit la 4, dar azi avem deja o duzină de advocați și fiindcă toți pot trăi, și trăesc și bine, se vede că poporului îi place a procesua. Cari sunt cauzele și motivele acestei rivnă, vom încerca a arăta în unul din Nrii viitori ai foii, când ne vom ocupa în un articolu separat, esclusiv numai cu cestiunea aceasta.

Chemarea și datorințele femeii

(Urmare).

Ce fericiți sunt acei părinți cari au asemenea copii!... Asemenea copii cu drag vor îngriji pe părinții lor ajunși la neputință, lată și aci femeia în rolul ca mamă, dacă și împlinește cu scumpătate chemarea ei ce urmări bune poate aștepta după osteneala sa. De mici copilași până-s mari, cu adevărată iubire s'alipiți de dulcea lor mamă. Mama e tot ce e mai scump pentru omenime. De aceea cu drept cuvânt M. S. Regina cântă numele de mamă în poezie așa.

Cea mai frumoasă vorbă 'n lume

Cel mai iubit, mai dulce nume

E mamă!

Sub soare nu-i nici un cuvânt

Atât de adânc, atât de sfânt

Ca mamă!

E tare și ne cucerește

Căci de pe buze mici zimbește

La mamă!

Căci s'ascunde 'n ochii vii

Și cântă în mimi de copii

Spre mamă!

Și cui să spune acest cuvânt

E onorată pe pământ

Ca mamă!

Nu și-a uitat înțeleapta Regină în posesia Sa a aminti și de acele mame, cari nu-și împlinec cu scumpătate chemarea lor, despre unele ca aceste zice:

Amar însă d'acele mame,

Ce nu mai pot s'audă 'n lume:

Tu mamă!

Împliniți-vă femeii, cu drag sfânta chemarea de mame, în creșterea copiilor, căci cum vedeți, soartea omenimei în mâinile voastre e pusă!... Fi-ți pildă bună de urmat în toate afacerile voastre ca zisa: „Cum e mama și tata, așa e fiul și fata“ să se poată aplica spre bine, nu spre rău.

III.

Să vedem acum pe femeia ca gospodină!

Dela buna chiverniseală a femeii atârnă bunăstarea familiei, Ea îngrijește de toate ale casei. Nimic nu se adaugă nici nu să știrbește din averea casnică, fără stirea și intervenirea ei. Ea e „cheia casei“ cum am zice, pentru că sub paza ei sunt puse toate ale căsniciei. Increderea aceasta mare, dacă o folosește cu înțelepciune, bunăstarea familiei, crește și înfloreste din zi în zi, la din contră lipsa și mizeria sunt la ușă, gata să intre și atunci vai și amar de acea familie.

Nu știți și D-voastră destule pilde, unde bărbatul săracul, silește tot anul să adune cu carul, iar femeia slabă numai cu poala risipe tot.

O asemenea femeie mai merită să i să zică gospodină? Merită ea a mai fi cheia casei?... D-voastră dragile mele, le știți bine pe unele ca acestea, pentru ce nu le dojeniți și nu le sfătuiți a umbla pe căi bune? Pentru ce priviți tăcând la peirea familiilor în cari se află acele nenorocite, căci prin aceea vă luați înși-vă păcatul asupra D-voastră... Dar, sfânta scriptură ne obligă aspru a îndrepta pe cei greșiți. Aceasta e o datorință creștinească, pe care unul fiește-carele trebuie să ne-o împlinim cu scumpătate.

Văzând pe una întrecându-se în haine scumpe, nu vă mulțumiți numai cu aceea, că în dos o învidiați, că e mândră și săracă, ci apucați-vă în față a o dojeni și întoarce la calea cea bună. Și iar văzând pe alta că mai bine petrece timpul în lenevire înșirând la fleacuri, iar ai ei is sdrentoși și mor de foame că n'are cine le pregăti o mâncare și cine le coase o haină, nu vă mulțumiți numai cu aceea că o râdeți în dos: că-i bună de gură, dar de lucru ca butucu; ci apucați-vă și-i arătați greșala ei și o îndreptați, iar neștiind ceva învățați-o care știți, ca să devină și una ca aceea o bună gospodină.

Fală tuturor va fi când veți fi cu toate la culmea chemării. Nu știți vorba: „o vacă îmbălegată, îmbălegă turma toată“. Nu suferiți între D-voastră de acele, cari ar putea fi harnice și nu voesc, mai bine lenevesc,

Depoul general: al adevăratelor MAȘINI de cusut SINGER

se vând cu cele mai avantajoase prețuri în rate lunare, pre lângă garanție îndelungată. Instrucție gratuită la cusutul mașinei, a broderiei, ca: netedă, rotund, azur, aplicație, congre, spaniol, smyrna etc. etc.

Atelier mechanic de construcție și reparaturi dela cele mai gingașe puști, mașini de cusut și biciclete.

Articli de construcție pentru arme, mașini de cusut și biciclete, în mare alegere.

Făgăraș,
Ulița Beceanului 4.

SÁRKÓZY JÓZSEF,
montator de arme, mașini și mechanic.

făcându-vă de rușine întreaga DVoastră societate femeiască.

Cum merge de bine toate ale căsniciei, când femeia „cheia casei“ cum cu dreptul i se poate zice, e la culmea chemării ei.

Bunătatea acestei hărnicii o cunoașteți cu toatele, siliți-vă deci a fi în toate vrednice de măreața menire ce o aveți în societatea omenească.

(Va urma).

Sfaturi practice.

Stîrpirea omidelor cari se vor mai arăta precum și gândacii de Mai, au a să nimici cu ocaziunea ivirii lor, din partea proprietarilor, s'au posesorilor a intravilanului viilor și grădinilor de pomărit.

Asemenea este deobligat fie-care proprietar și posesor de a stîrpi pe întregul său teritoriu spinii înainte de înflorire și eucuta îndată după ivire.

Susținătorul drumului e deobligat a stîrpi spinii și alte buruieni și gunoaie pe parcursul drumului.

Dacă nu stîrpește omidele și spinii, atunci pe spesele respectivului se face estirpațiunea prin primăria comunală. Cu concesiunea autorității proprietarul pădurii este obligat a suferi, ca posesorul pământului de pomărit din vecinătate se estirpe omidele pe spesele sale și în pădure pe teritorul de 30 metri lațime.

Nu e permis culegerea și nimicirea pasărilor folositoare, asemenea ouăle lor, cu excepțiune pasărilor din casele de locuit.

În cauzele de transgresiuni polițiene rurale, mărturisirea păzitorului de câmp pe baza observațiunei sale proprii, în lipsa de dovadă contrară, posedă putere de dovadă. Fie cine este dator a da ascultare la provocarea păzitorului de câmp jurat, — căci se consideră de păzitor public — care se referă la sfera s'a de activitate, ear pe de altă parte și păzitorul e îndatorat să se rețină dela ori și ce procedere ilegală.

Păzitorul rural poate lua pemn (zalog) sau în lipsa acestuia, și dacă respectivul se împotrivesște, poate se escorteze înaintea primăriei comunale pe respectivul, pe care l'au prins la comiterea de furt rural pe teritorul încredințat pazei sale, s'au la prins stricând obiectele de sub paza s'a, dacă respectivul i este necunoscut, s'au nu posedă locuința stabilă.

Pe alt individ il poate numai atunci deținea dacă se împotrivesște provocării și-l insultă, s'au dacă a cauzat pagubă mare.

Dacă acela pre care păzitorul e în drept al deținea, fuge, il poate lua la goană și deținea și pe teritorul strein.

Păzitorul e dator să secuestreze obiectele furate și e îndreptățit a lua dela persoanele, cari se pot suspiționa cu baze pentru comiterea unei pagube, și utensiliile folosite.

Antistia comunală este obligată a preda pe cel escortat, fără amânare prim pretorelui, ear pemnurile și utensiliile secuestrate, celui ce a primit în serviciu pe păzitorii, asemenea și animale ce se află la loc oprit.

Păzitorul este dator în termen de 24 ore de a face raport despre toată paguba, s'au înstrăinarea ajunsă la cunostința lui, la antistia comunală, s'au la cel ce l'a primit în serviciu.

Posesorul de pământ, arandașul și membrii de familie ai acestora, s'au aplicații lor sunt îndreptățiti să secuestreze obiectele furate dela indivizii prinși, la furtul rural asemenea și animalele a-le pemnura, însă dacă în 3 zile nu se rescumpără, obiectele sunt a se preda primăriei comunale.

Fie cine este îndrept de a nimicii de pe posesiunea sa proprie câinii și mâțele vagabunde.

Prețuirea daunelor e datorința păzitorului, ear dacă cel daunat, s'au făptuitorul, nu e mulțumit cu prețuirea făcută, în timp de 3 zile poate cere prețuirea prin antistia comunală.

Din Ticușul român.

— Strigături dela joc. —

Vinu l' beau rachiu 'mi place
Știu că gazdă nu m'oi face,
Că și tată i-a plăcut
Și gazdă nu s'a făcut.
Fosta moșu gazdă bună
Că nu lua rachiu 'n gură
Dară eu cu tată meu,
Am golit pe moșu meu.

Mândra 'naltă și subțire
Mult mă mai scoate din fire,
Că de când o am îndrăgit
Umblu ca un rătăcit,
Tot păzind pe la porțiță
Numai pentru-a ei guriță.

ANECDOTE.

Dada Leu.

— Anecdota. —

Ascultați copii, feciori,
Bărbați buni și cetitori!
Ascultați o bună veste
Care 'n lume nu mai este,
Nici în lună nici în soare,
Mai frumoasă găcitoare.
Prea cinstitul „Dada Leu“
Smeu de om și paraleu.
Odată din întâmplare
Merge 'n oraș la plimbare
Și văzând un baci deoparte
Cu o vedriță de lapte
Hop! deodată „Dada Leu“
Smeu de om și paraleu,
Lângă baci s'a propia
Și întrebând așa zicea:
„Ce-i în vadră măi ciobane?
— Lapte de oi măi țigane!
Îi răspunde păcurarul:
— Și l'am tocmit la crășmarul.
„Dela câte oi fârtate
Cea vadră plină cu lapte?
Ca să-mi cumpăr și eu oi
Să vând lapte la ciocoi“.
— Acest lapte ne 'nchegat
Numa-o capră mi l'a dat
Li răsdunde acel cioban:
„Și doi iezi fată pe an!“
Dar vestitul Dada Leu
Smeu de om și paraleu
Să ciudea și tot zicea:
Când o capră aș avea,
Ca s'o mulg în toate zile
Și să-mi dea vedrele pline;
Să-mi fete pe an doi iezi,
Ce mai domn aș fi eu vezi!
Că m'aș pune și o-aș mulge
Jumătate l'aș mânca
Celalalt pe bani l'aș da
Și pe cei doi iezi bălțați

Cu alb și negru târcați,
Ia-și ținea la ușa mea
Pân' s'ar face cum im place
Ș'ar fâta cu mumăsa.
Vai da cum aș mai trăi
Doară nici n'aș mai muri!
„Măi ciobane dela oi
Hai târg facem amândoi!
Să-ți dau galbeni șase șapte
Și să-mi dai capra cu lapte!“
Iar ciobanul
Văzând pe țiganul
Că e prost
Cum totdeauna a fost,
Mâna o dăduse
Și capra o vânduse.
Dar vestitul „Dada Leu“
Smeu de om și paraleu
Cu cioban merge la stână
Să-și ea vita sură 'n lână,
Și l'întrebă: „ce mănâncă
Aceasta vită sură
Fân ori cositură?“
Iar ciobanul de rumân
Zice că nu mănăcă fân,
Făr lemne mari din pădure
Despicate de săcure.
...Dar vestitul „Dada Leu“
Smeu de om și paraleu,
Crezând ca-l învață bine,
Aduce capra la sine;
Când de cort s'apropia
Laia toată să mira
Și când capra o vedea
Râpa cel mai mic zicea:
„Dic mamă! dada aduce
Un drac sur cu ei!“
Haci acana the jea mo!
Nui drac precum mîntea 'ți bate
Ci-i capră să-ți dea lapte,
Măi Culo, tu ești voinic
Auzi la Dada ce-ți zic:
Pune mâna pe săcure
Și te-aruncă în cea pădure
Ș'adu la capră de mîncare
Lemne groase pe spinare;
'Ți zic să n'aduci subțirele
Ca să-i între prin mâsele
C'apoi mâselele-i cade
Și n'are cu ce mai roade;
Dar tae din rădăcină
Un fag cu groasă tulpină
Să-l crepi în vre-o patru-cinci
Și să mi-le aduci aici
Să le dăm la dobitoc,
Să mănec și ce noroc!
Că câte căldări pe toate
Ni-le va umplea cu lapte“.

(Va urma).

Pădurar harnic. — Bietul păzitor de pădure ajunge sub cercetare pentru că s'a furat niște stejari din pădure. Feșterul cel mare il întrebă:

— Dta ca pădurar trebuie să ști de furătură, spune cine a tăiat stejarii!

— Nu știu dle feșter, să fie cu iertare, că până acum nu m'a înștiințat nimeni c'a furat...

PROPISE

pentru probe de examen
să află de vânzare cu preț redus
la tipografia română din Făgăraș.

POȘTA REDACȚIUNEI.

II. S. D. I. cav. de Pușcariu, Bran. Abon. primit cu mare mulțumită.

Chiță, Tecuș. Tipărirea bibliotecii se va începe în curând, te vedem cu drag cât mai des. Salutări.

M. P. Comăna inf. Așteptăm cele promise. Salutări.

I. B. Vad. — Te vedem bucuros între muncitorii foaiei noastre. — Salutări.

V. D. Cișcor. — Iară și iară, că acum e timpul!

B. P. Cluj. — Te vedem bucuros între muncitorii cari voiesc binele neamului nostru. — Salutări patriotice.

Tuturor acelor stimați domni și amici, cari ne-au trimis material pentru foaie, le mulțumim înainte pentru interes, bunăvoință și încurajare și îi asigurăm că rând pe rând se va folosi materialul trimis, — îi rugăm însă de puțină răbdare.

De vânzare

O realitate în estensiune de 800 st. II intravilan aflătoare în Nagyszeben strada Franken, e de vândut din mână liberă. A se adresa la redacție.

Poșta administrației

Cei cari au trimis prețul abonamentului și n'au primit încă foaia, fie cu răbdare că o primesc regulat. Asemenea și colecțanților noștri le expedăm gratis al 11-lea exemplar pe adresa dată. Le mulțumim de serviciu!

Celor cari ne-au colectat 5—6 abonenți nu putem astădată să le dăm foaia gratis, dar le-am expedat câte 1 ex. din «Calendarul meu».

«Olteanul» vine numai la frații cari îl abonează. Are multe spese și el săracu, nu poate veni la nimeni pe așteptare.

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.
CONSTANTIN POPP.

Dr. Liviu Pandrea,
advocat

s'a deschis cancelaria advocațională în
Făgăraș Strada Becleanului Nr. 23
(curtea Perceptoratului r. ung.)

JOHANN PICHLER

Prăvălie de modă și manufactură
— pentru dame și bărbați. —

Făgăraș, Piața mare Francisc Iosif
(casele Thierfeld).

Mare asortiment pentru sezonul de primăvară, în tot felul de stoffe elegante dame, ca: bluse, jupoane și haine gata, precum și pentru domni vestimente gata, croite după fașoanele nouă. Mare asortiment de pălării, cravate, albituri, coverturi pentru mese și paturi, perdele, covoraș, (tapeturi), etc.

cu prețuri ieftine.

Cu stimă
Johann Pichler.

Un învățăcel cu pregătire de 2 clase gimnaziale, sau reale să primește în condițiuni favorabile la Tipografia română din Făgăraș.

JOSIF ROSENBAUM

CIASORNICAR și GIUVAERICAR,
Făgăraș, Piața mare, Francisc Iosif nr. 17.

Recomandă Onor. public magazinul său bogat asortat cu totfelul de oroloage de buzunar din aur, argint și nickel, de părete cu ornament, perpendiculare, trezitor etc. precum și Omega, Intact, Triumph, Urania etc. pentru care garantez până la 4—5 ani.

Mare asortiment de Brillant, Diamant și Jiuvaricale din aur și argint, și articole de argint de China. — Obiecte astronomice. — Prețuri ieftine. —

NB. Obiecte vechi de aur și argint cumpăr sau schimb cu nouă.

JOSIF ROSENBAUM,
ciasornicar și giuvargier.

Zarafina și Trafica de tutun
a lui

DUMITRU POPP DEGENARUL

în BRAȘOV, Strada Hirscher Nr. 4.

Are onoare a aduce la cunoștința On. public din Țara Oltului și din împrejurime, că mi-am schimbat localul de

ZARAFIA și Trafica de tutun

în vecinătate de unde am fost, tot în aceea parte a străzii (Strada Hirscher Nr. 4. Brașov) și mă rog de Onor. clientelă a fi cercetat și pe viitor, ca și până acum din partea conpatroților Olteni, căci mă voi silii a satisface cerințele On. public cu toată acuratețea.

Zaraful: DUMITRU POPP Dejenarul.

TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA
POPORULUI

Făgăraș, Vár-ter Nr. 46, (casele I. Peia).
(Vis-a-vis de Magistratul orășănesc.)

Esecută totfelul de tipărituri, dela cele mai mici până la cele mai mari, ca: registre, testimonii, chitanțe, citațiuni, cataloage, anunțuri, broșuri, opuri, circulare, invitații, programe, bilanțuri, acțiuni, conturi, blanchete, note, prețuri curente, cuverte, epistole, ord. de dans, bilete de logodnă, de cununie, diferite cărți de vizită, bilete funebre etc. etc. din care se află un asortiment bogat, la cerere și în colorii, cu prețurile cele mai moderate.

La tipografie se află pentru ambele confesiuni tot felul de tipărituri oficioase pentru agendele bisericesti și școlare; cărți de școală și de literatură populară, revizite de scris, etc

Comandele din afară se efectuează repede.

Sprrijiniți instituțiunile românești!

Cu stimă
CONSTANTIN POPP,
proprietar de tipografie.

Anunțuri, inserțiuni și reclame
se primesc cu prețuri reduse la administrația
foaiei „Olteanul” în Făgăraș la tipografia C. Pop.

Unica prăvălie de
vânzare
a Oroloagelor

„UNION” HORLOGERE

HARTMAN KAROLY,

ciasornicar artistic.

Făgăraș, ulița Becleanului Nr. 3.

DEPOSITE: de ciasuri de buzunar, de părete, deșteptător, perpendicolar, de cancelarie. Diferite lanțuri, de nickel și argint.

Articole optice: zvickeri,

ochilari, după ordin medical.

Obiecte de aur și argint de

China și de Astronomie.

Cu prețuri ieftine.

Esecută și cele mai gingașe

— REPARATURI. —

La oroloage reparate se dă

garanție dela 2—5 ani.

Instalează ciasuri în turn și

pe edificii, cu prețuri ieftine.

A apărut:
CÂNTECE DIN LUMEA VECHIE
culese de Gh. Tulbure. Se află de vânzare cu preț
tul de 40 fil. la tipografia C. Popp.

PROTOCOALE de BANCĂ
de toate operațiunile se află
a tipografia mea cu prețuri reduse.